

En el “laberint” de Kafka

Una veïna de Palafrugell viu en un pis, fruit d'una permuta, en un edifici acabat, però sense llum perquè tot l'immoble és de la Sareb
Ni l'escriptura ni la cèdula d'habitabilitat li serveixen per tenir comptador

La Maria, al seu pis, en una imatge del seu nét, Lluís Català, que es fotògraf .

El pis de la segona planta de l'edifici situat al carrer Pi i Margall, 25-27, 2n 2a, de Palafrugell, no és ostentós, però sí agradable, lluminós –fa cantonada–, amb parquet i les comoditats d'un habitatge modern, del 2012. La Maria Simón, de 86 anys, hi viu tota sola des de llavors. És l'única inquilina, això sí, el té en propietat i amb tots els papers, perquè és fruit d'una permuta que va fer de la casa familiar. I és aquí on comença el seu calvari.

La seva història recorda, salvant evidentment les distàncies, la del senyor K. El senyor K és contractat per un comte per fer una feina. Però quan el senyor K intenta concertar una trobada amb el comte per parlar de quines seran les seves noves atribucions no té èxit. Sempre topa, ja sigui per carta o telèfon, amb els funcionaris del castell i li és impossible concretar-la. No ho aconsegueix. És el conegut com a laberint sense sortida de Kafka, el qual relata en la seva complexa, enigmàtica i inacabada novel·la El castell.

La Maria i la seva família no són el senyor K, però gairebé. L'edifici, és a dir cinc dels sis pisos, més les places d'aparcament, tret d'una, ara són de la Sareb, allò que algú va definir com el “banc dolent”. La promoció la va fer la desapareguda i desmantellada promotora Akasvayu, fundada el 2001 per Josep Amat i Josep Obiol. Aquell invent d'èxit que va irrompre en el mercat immobiliari en plena bombolla

amb un model de negoci basat
en l'endeutament, i va ser desnonada per impagament de la seva
seu, al carrer Pere i Pons de Barcelona.

L'edifici on viu la Maria no es va arribar a acabar. Caixa Laietana, que havia comprat els baixos, segons explica el fill de la Maria, Ricard Català, va comprar finalment tot l'edifici i va finalitzar l'obra. Quedava pendent posar un transformador a la zona, que segons Català “Fecsa-Endesa volia posar al mateix edifici”. Des d'aquell moment hi havia el comptador d'obres i l'oficina donava electricitat a la Maria. Tot molt provisional. Després, i sense sortir del castell del senyor K, l'edifici va passar a Bankia i d'aquí a la Sareb. No s'ha constituït la comunitat de propietaris i ningú neteja l'escala; bé, un dels fills de la Maria ho fa. La cosa va arribar a nivells ja surrealistes quan, ara fa dos anys, es van presentar agents dels Mossos, segons explica en Ricard, per fer-la fora perquè era una ocupa: “Vaig haver de presentar tots els papers i escriptures perquè un senyor de la Sareb no es va molestar ni a anar al registre.” Ara fa uns dies Fecsa-Endesa va retirar el comptador, perquè la propietat havia deixat de pagar-lo. El transformador s'ha posat finalment a davant i sembla que ara només fa falta fer una rasa.

“La Sareb ens diu que el tema de la Maria és una prioritat, però pel que sembla ningú fa res. De fet, la Maria té llum perquè un veí de l'edifici del costat la hi dona.” No hi va haver problemes per contractar l'aigua i tampoc hi ha cap problema en el fet que arribin els rebuts de l'IBI del pis i de la plaça d'aparcament, que no pot fer servir perquè va amb elevador. Un despropòsit sense sentit.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 31-07-2016 Pàgina 16

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/992091-en-el-llaberintr-de-kafka.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui